

Coperta și tehnoredactarea: Valerian Susan

Corectura: Claudia Năstasă

© Editura Lumea Credinței – 2019

Pentru prezenta ediție

Editor: **Lumea Credinței SRL**

Str. Oborul Nou nr. 5B, sector 2,

cod poștal 021441, București

Tel. 031 422 84 23

e-mail: razvan.bucuroiu@lumeacredintei.com

Director: **Răzvan Bucuroiu**

Consilier editorial: **Răzvan Codrescu**

Distribuție:

S.C. Supergraph S.R.L.

Str. Ion Minulescu nr. 36

031216, sector 3, București

Tel.: 021/320.61.19; 021/319.10.83

Fax: 021/319.10.84

Grigore Băbuș • Sofian Boghiu • Nicolae Bordașiu
• Ion Buga • Vasile Gordon • Cleopa Ilie
• Serafim Man • Constantin Necula
• Teofil Părăian • Ștefan Slevoacă • Vasile Vasilache

Introducere

Sfânta Cuvioasă Parascheva

Cele mai frumoase predici

Volum îngrijit

de Marius Vasileanu

Lumea
Credinței
editura

București

Cuprins

MARIUS VASILEANU	
<i>Introducere</i>	5
PĂRINTELE GRIGORE BĂBUȘ	
<i>Predică la Sfânta Cuvioasă Parascheva</i>	11
PĂRINTELE SOFIAN BOGHIU	
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva</i>	21
PĂRINTELE NICOLAE BORDAȘIU	
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași</i>	27
PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA	
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva</i>	41
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON	
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva – cea mult folositoare</i>	53
PĂRINTELE CLEOPA ILIE	
<i>Predică la Sfânta Preacuvioasa</i>	
<i>Maica noastră Parascheva</i>	63
PĂRINTELE SERAFIM MAN	
<i>Sfânta Cuvioasă Parascheva</i>	75
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA	
<i>Priveghere la Sfânta Cuvioasa Parascheva</i>	83
PĂRINTELE TEOFIL PĂRĂIAN	
<i>Cuvioasa Parascheva. Pilda celor 10 fecioare</i>	95

PĂRINTELE STEFAN SLEVOACĂ

La Cuvioasa Maică Parascheva 105

PĂRINTELE VASILE VASILACHE

Hotărârea de a fi cu Hristos 117

MARIUS VASILEANU	Introducere	2
PĂRINTELE GRIGORE BĂBUȘ	Predică la Sfânta Cuvioasă Parascheva	11
PĂRINTELE ZOFIAN BOGHIU	Sfânta Cuvioasă Parascheva	21
PĂRINTELE NICOLAE BORDASIU	Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași	27
PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA	Sfânta Cuvioasă Parascheva	41
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON	Sfânta Cuvioasă Parascheva - cea mai folositoare	53
PĂRINTELE CLEOPA ILE	Predică la Sfânta Parascheva	61
PĂRINTELE SERAFIM MAN	Sfânta Cuvioasă Parascheva	73
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA	Privighete la Sfânta Cuvioasă Parascheva	83
PĂRINTELE TEODOR PĂRĂIAN	Cuvioasa Parascheva. Pilda celor 10 feciore	95

in Colectia	Cele mai frumoase predici	1
in Colectia	de spărit vânturile	2
1. Pogorârea Sfântului Duh		
2. Schimbarea la Față		
3. Adormirea Maicii Domnului		
4. Înălțarea Sfintei Cruci		
5. Acoperământul Maicii Domnului		
6. Sfintii Arhangheli Mihail și Gavril		
7. Sfântul Nicolae		
8. Botezul Domnului		
9. Înălțarea Domnului		
10. Buna Vestire		
11. Intrarea Domnului în Ierusalim		
12. Izvorul Tămăduirii		
13. Înălțarea Domnului		
14. Sfântul Protoc Iile		
15. Nașterea Maicii Domnului		
16. Sfânta Cuvioasă Parascheva		
in pregătire		
Sfântul Apostol Andrei		

Predică la Sfânta Cuvioasă Parascheva

Sfânta Biserică înalță astăzi imne de laudă și cântări duhovnicești în cinstea Sfintei și Prea Cuvioasei Maicii noastre Parascheva.

În glasul clopotelor, dreptcredincioșii creștini se adună cu bucurie și evlavie creștinească să ducă prinosul lor de mulțumire și recunoștință pentru mângâierile și binefacerile primite de la dânsa.

Se bucură astăzi Sfânta Biserică, se bucură Epivata, pământul binecuvântat care a odrăslit această mlădiță cerească; se bucură ortodoxia românească cea primitoare și păstrătoare a trupului ei nestricăcios; ne bucurăm noi toți cei adunați aici, care prăznuim astăzi pe ocrotitoarea noastră, pe prea Cuvioasa Maica noastră Parascheva.

Cum vom putea prăznui, după cuviință, pe cea care, fire slabă fiind, prin osteneli fără număr, a biruit zburdările trupului și ispitele vrăjmașului și s-a făcut cu harul lui Dumnezeu vas ales al Prea Sfântului Duh?

Obârșia prea aleasă a Cuvioasei Maicii noastre Parascheva trebuie căutată cu mai bine de nouă sute de ani în urmă, adică în preajma anului 1000, în Epivata, un modest sat în Tracia, așezat pe malul Mării Negre. În jurul acestui an, dintr-o familie de oameni cu bună cuviință și stare materială, dar împodobiți și îmbogățiți mai ales cu cinstirea lui Dumnezeu și cu numele de creștini, s-a născut o copilă aleasă. După rânduiala Bisericii, ea a fost curând botezată, primind numele de Parascheva.

Darul și binecuvântarea lui Dumnezeu au strălucit în chip deosebit asupra copilei. Fiind hrănită mai vârtos cu darul lui Dumnezeu decât cu lapte, Sfânta Parascheva s-a arătat chip al desăvârșirii încă din copilărie. Iubind pe Hristos cu dragoste netrecătoare și văzându-L suferind și pătimind în săracii și necăjiții din vremea ei, nu o dată a schimbat hainele sale strălucitoare cu zdrențele acelora. Ne spun *Viețile Sfinților* că avea pe atunci numai 10 ani. Dar cuvintele Domnului: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să urmeze Mie” (*Marcu 8, 34*), pe care le auzise în Biserica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, se făcuseră într-însa izvor de apă vie și cerească plămadă de fapte bune, care aveau să o așeze în rândurile bineplăcuților lui Dumnezeu.

Dar faptele sfinților se acoperă greu cu înțelegerea oamenilor prinși în legăturile vieții pământești. De

aceea ele le apar lor totdeauna ciudate și neînțelese. Cu atât mai vârtos era greu de priceput adevărata pornire a faptelor Sfintei Parascheva, cu cât ele erau săvârșite la o vârstă fragedă.

Iată de ce înșiși părinții ei, creștini de bună cuviință, le socoteau porniri copilărești, aducătoare de ocară pentru ei și pentru rudele lor. Se spune că totdeauna, după asemenea fapte, copila era muștrată cu asprime și chiar pedepsită cu bătai. Pentru a împlini porunca slujirii lui Hristos cu mai multă putere, părăsește casa și părinții, cu tot traiul îndestulat din casa părintească și pleacă la Ierusalim, ca să se închine la sfintele locuri, unde Domnul Hristos Și-a dat viața pentru lume. În drum, vizitează bisericile din Constantinopol și din alte localități și se roagă la moaștele sfinților adăpostite în ele.

Zăbovește vreme de cinci ani în Heraclea, oraș din Asia Mică, petrecând în aspră nevoie duhovnicească. Ajungând la Ierusalim, intră într-o mănăstire de călugărițe din pustiul Iordanului, supunându-se și dăruindu-se total rânduielilor și viețuirii aspre mănăstirești până la al 25-lea an al vieții sale pământești.

Prin râvna-i nestinsă și asprele-i nevoițe, Sfânta Parascheva se înalță pe culmile sfințeniei. În cer îi erau pregătite cununa nestricăcioasă și intrarea în cămările Mirelui ceresc. Dar Dumnezeu, ale Cărui taine rămân pururea neînțelese, voia ca acest răsad

ceresc să dobândească odihnă în același pământ din care a răsărit. Așa se face că, fiind înștiințată în timpul rugăciunii, Sfânta Parascheva, cu greu depărtându-se de pustia roditoare de sfințenie, se întoarce în Epivata, satul său de naștere.

Și, precum toată viața a purtat în sine chipul desăvârșit al smereniei, tot astfel și acum, nearătându-și nici neamul ales și nici strălucirea virtuților, s-a atașat, neștiută de nimeni, de Biserica Sfinții Apostoli din acel sat.

Ne spun *Viețile Sfinților* că a mai viețuit după aceea doi ani, iar cu toții pe pământ, 27. Apoi s-a mutat întru odihna cerească, primind, după cuvântul Apostolului, pentru toate ale sale, dar mai ales pentru iubirea ei jertfelnică de Dumnezeu și de aproapele, „Cele ce ochiul n-a văzut, urechea n-a auzit, nici la inimă omului nu s-au suit” (*I Corinteni* 2, 9).

Nu după multă vreme, trupul sfintei a fost descoperit în chip minunat și, fiind dezgropat, a fost aflat întreg și neputrezit, răspândind în jur plăcută mireasmă.

Credincioșii din Epivata au depus cu evlavie și cinste trupul ei în biserica Sfinților Apostoli; iar după câțiva ani l-au așezat într-o biserică nouă, căreia i-au dat ca hram numele Sfintei Parascheva.

Semnele, minunile și binefacerile săvârșite de Cuvioasa Parascheva în acele locuri au fost nenumărate,

iar credincioșii alergau la sfintele ei moaște cu credință și dragoste, primind mângâierea și alinarea suferințelor lor.

În satul său de naștere, moaștele sfintei au stat timp de 200 de ani; pe la 1230, țarul Bulgariei, aflând despre ele, le-a luat și le-a depus în Biserica Sfinților 40 Mucenici din orașul Târnovo, unde au stat 150 de ani. De aici, pe la 1393, bulgarii pierzând războiul cu turcii, aceștia au luat sfintele moaște și le-au dus spre miazănoapte. Se pare, chiar în Țara Românească, dăruindu-le lui Mircea cel Bătrân.

Puțină vreme au stat și la Belgrad, de unde au fost luate iar de turci și duse la Constantinopol și apoi vândute Patriarhiei Ecumenice pe o mare sumă de bani.

În sfârșit, în 1641 drept credinciosul domn al Moldovei Vasile Lupu le aduce la Iași și le așază în Biserica Sfinților Trei Ierarhi, unde au stat o perioadă de timp, după care au fost mutate în Catedrala Sfintei Mitropolii.

De mai bine de 300 de ani de când Sfânta Parascheva se află pe pământ românesc, ea este un nesecat izvor de binefaceri și ocrotire a celor în nevoi. Căci, într-adevăr, multe sunt vindecările minunate săvârșite de ea pentru cei suferinzi.

Vom aminti numai câteva din minunile consemnate în sinaxarul vieții sale.

Astfel, la 6 februarie 1811 a salvat de la înec o corabie aproape de insula Chios, arătându-se aieva corăbierilor înfricoșați în timpul unei furtuni pe mare, pe care Sfânta a potolit-o.

Pe soția preotului G. Lateș din Rădășenii Bucovinei a vindecat-o de o boală grea și incurabilă.

În 1888, în timpul unor lucrări de restaurare în biserica Sfinții Trei Ierarhi, racla cu sfintele moaște a fost mutată în sala numită „gotică” a fostei Mănăstiri Sfinții Trei Ierarhi. În noaptea de 26-27 decembrie, capela a luat foc de la o lumânare uitată aprinsă. A ars tot în jurul sfintei, până și racla de metal s-a topit de dogoarea flăcărilor, dar sfintele moaște au rămas neatinse de foc. Această minunată întâmplare a fost constatată de oameni vrednici de crezare și s-a scris în presa din acel timp, pentru a fi spre uimirea tuturor. Minunea aceasta a întărit credința tuturor credincioșilor și a sporit dragostea și încrederea în ajutorul și sprijinul Sfintei Parascheva.

De trei sute de ani și mai bine, la ziua sfintei se adună în jurul raclei cu sfintele ei moaște mii și mii de credincioși veniți din toate părțile Moldovei și Bucovinei, pentru a i se închina și pentru a săruta cu evlavie sfintele sale moaște, cerându-i sprijin, ajutor, cinstind-o cu dragoste și încredințându-i în rugăciuni necazurile, suferințele și nevoile lor și căutând la ea alinare și mângâiere.

Proslăvită de Dumnezeu în ceruri, prin rânduirea ei în cetatea sfințelor cuvioase fecioare, Maica noastră Parascheva a fost proslăvită și pe pământ, prin nestricarea trupului ei stricăcios, prin izvorărea mirului celui cu bun miros și prin darul facerii de minuni.

Această întreită cunună dumnezeiască a ei o laudă cântarea care zice: „Dar duhovnicesc de la Dumnezeu luând Cuvioasă Parascheva, strălucesc și după moarte minunile Tale și ostenele Tale cele pustnicești și nevoințele s-au prefăcut în mir cu bună mireasmă și tuturor dai din destul tămăduiri boalelor, celor ce aleargă cu credință la tine”.

Iată, iubiți credincioși, în puține cuvinte, minunata viață a Maicii Parascheva. Roadele minunate ale nevoințelor ei se înfățișează în aceste clipe înaintea minții noastre ca un șirag de perle. Virtuțile alese ale Cuvioasei Parascheva au crescut din nevoințele și durerile ei greu de tâlcuit în cuvinte, care au dus la omorârea trupului, dar prin aceasta la învierea sufletului ei.

Toate aceste perle ale virtuților au alcătuit șiragul strălucitor al sfințeniei, cu care, prin trecerea la odihna cerească, Cuvioasa Maică s-a înfățișat înaintea Marelui Hristos. De aceea, cu toată căldura sufletului și dragostea ce i-o datorăm, să-i înălțăm și noi imn de laudă și de cinstire, zicând: *Bucură-te, odraslă binecuvântată, / Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus, / Bucură-te,*

*a fecioarei cinstitoare, / Bucură-te, a săracilor miluitoare, /
Bucură-te, a hainelor scumpe neprimitoare, / Bucură-te, a
hainei smereniei cinstitoare, / Bucură-te, îngeresc suflet în
trup fecioresc, / Bucură-te, slava monahilor, / Bucură-te,
rușinarea și căderea dracilor, / Bucură-te, toiagul biruin-
ței, / Bucură-te, trandafir neatins de miasmele trufiei, /
Bucură-te, a boalelor tămăduitoare, / Bucură-te, a celor
ce te cheamă grabnică ajutătoare, / Bucură-te, Maică
Parascheva, multfolositoare!*

Amin!

PĂRINTELE SOFIAN BOGHIU

Sofian Boghiu (1912-2002) s-a născut în Basarabia. Este atras de muzica bisericească și urmează cursurile școlii de cântăreți de la Mănăstirea Dobrușa (Sorooca). Continuă studiul la Seminarul monahal de la Mănăstirea Cernica (1932-1940). Este tuns în monahism de Praznicul Nașterii Domnului în anul 1937 și hirotonit diacon la 6 august 1939. Urmează cursurile Academiei de Arte Frumoase (București) între anii 1940 și 1945. În paralel, începând din 1942, studiază și la Facultatea de Teologie din București (licență în 1946). Stabilite la Mănăstirea Căldărușani, apoi la Mănăstirea Antim, unde este hirotonit preot (1945). Devine pictor bisericesc, dar – cu timpul – este din ce în ce mai cercetat de credincioși, ajungând unul dintre cei mai căutați duhovnici ai Bucureștiului. A fost unul dintre membrii emblematici ai grupului Rugului Aprins, fapt pentru care pătimește în închisorile comuniste (1958-1964). A fost stareț al Mănăstirilor Plumbuita și Antim. A scris puțin, unele pagini au fost publicate postum, opera Părintelui Sofian Boghiu fiind ilustrată mai degrabă în pictura bisericească.

Publicat pentru prima dată în anul 1985.